

Francja

Francja jest krajem Europy Zachodniej, odgrywającym bardzo ważną rolę geopolityczną nie tylko w regionie, ale i na świecie. Od południowego wschodu graniczy ona z Hiszpanią i Andorą, na wschodzie (z południa na północ) sąsiaduje z: Włochami, Szwajcarią, Niemcami, Luksemburgiem i Belgią. Od północnego zachodu kraj oblewają wody kanału La Manche, od zachodu - Oceanu Atlantyckiego, od południa zaś - Morza Śródziemnego. Stolica Paryż 9 318 tys. mieszkańców.

We Francji panuje klimat umiarkowany z łagodnymi zimami (za wyjątkiem terenów górzystych i Alzacji

Językiem urzędowym jest francuski

Skład etniczny: Francuzi 90,6%; Algierczycy 1,5%; Marokańczycy 0,8%; Hiszpanie 0,6%; Włosi 0,6%; inni 4,5% Kraj wysoko rozwinięty, jedna z potęg gospodarczych świata.

W gospodarce występuje duża koncentracja produkcji i kapitału; największe przedsiębiorstwa są związane z przemysłem samochodowym i paliwowym. Francja jest jednym z największych światowych inwestorów.

Zasady prowadzenia działalności gospodarczej

Przebrnięcie przez gąszcz francuskich przepisów i formalności związanych z rejestracją firmy może się okazać dla polskiego przedsiębiorcy trudne, ale wysiłek się opłaca, ponieważ Francja to duży i atrakcyjny rynek.

Warunkiem uruchomienia działalności gospodarczej we Francji jest uzyskanie zezwolenia na pobyt i pracę. Zezwolenie na pobyt wydają prefektury policji, na pracę - placówki Ministerstwa Zatrudnienia i Solidarności. Cudzoziemcy spoza Unii Europejskiej prowadzący we Francji samodzielną działalność gospodarczą oraz pełniący kierownicze funkcje w tamtejszych spółkach handlowych muszą ponadto uzyskać kartę zagranicznego handlowca (carte de commercant etranger).

Wnioski w tych sprawach należy składać w Ambasadzie Francji w Warszawie.

Ograniczenia i wymagania

Mimo braku formalnych przeszkód w podejmowaniu działalności gospodarczej we Francji w praktyce istnieje sporo ograniczeń natury administracyjnej. W wielu dziedzinach rozpoczęcie prowadzenia firmy musi być poprzedzone uzyskaniem zgody odpowiedniego urzędu. Dotyczy to nie tylko produkcji, lecz także wprowadzania na rynek towarów. Na przykład na sprzedaż leków i wyrobów farmaceutycznych potrzebna jest zgoda Ministerstwa Zdrowia.

Wiele produktów unijnych, a także importowanych spoza wspólnoty musi spełniać normy bezpieczeństwa (posiadać symbol CE). Jak w większości

państw, również we Francji są branże, w których podjęcie działalności gospodarczej wymaga koncesji (np. w energetyce, łączności, transporcie).

Inwestycje przemysłowe muszą ponadto spełniać określone warunki (np. lokalizacja zakładów chemicznych wymaga zgody władz lokalnych). Po rozpoczęciu produkcji odpowiednie służby państwowe sprawdzają, czy ustalone normy, np. emisji gazów, nie są przekraczane. W razie stwierdzenia choćby drobnych uchybień nie ma co liczyć na pobłażanie.

W wypadku wolnych zawodów (adwokaci, lekarze, notariusze) niezbędne jest posiadanie odpowiednich dyplomów i dokumentów honorowanych w krajach Unii Europejskiej. Podjęcie i prowadzenie działalności uzależnione jest od spełnienia dodatkowych wymagań, takich jak ukończenie odpowiedniej uczelni, posiadanie kilkuletniej praktyki czy zdanie egzaminów zawodowych. Warto pamiętać, że polskie dyplomy nie są automatycznie honorowane przez władze francuskie.

Sam dla siebie

Zainteresowani samozatrudnieniem muszą najpierw uzyskać kartę zagranicznego handlowca. Formalności należy załatwić w Ambasadzie Francji w Warszawie. Tam też trzeba złożyć wniosek o kartę pobytu (długoterminową wizę). Wniosek o wydanie karty handlowca, prócz określenia siedziby firmy we Francji, powinien zawierać dokładny biznesplan. Jeśli przedsięwzięcie będzie finansowane z kredytu bankowego, konieczne jest dołączenie zaświadczenia potwierdzającego fakt pożyczania pieniędzy. Pracownicy Ambasady Polski w Paryżu uprzedzają, że przed wydaniem karty handlowca francuscy urzędnicy skrupulatnie sprawdzają, czy przedsiębiorca spełnia podstawowe warunki. Nie powinien np. być karany, zalegać z podatkami, a jeśli wcześniej prowadził firmę, to nie mogła ona upaść.

Prefekt w regionie, w którym ma być prowadzona działalność gospodarcza, w ciągu trzech miesięcy powinien podjąć decyzję o wydaniu karty i poinformować o tym zainteresowanego. W razie milczenia przyjmuje się, że wniosek został rozpatrzony pozytywnie.

Osoba, która otrzyma kartę handlowca, w ciągu trzech miesięcy od jej wydania zobowiązana jest do przedstawienia w prefekturze wyciągu z rejestru handlowego prowadzonego przez sądy gospodarcze (Tribunal de Commerce) lub z wykazu zawodów prowadzonego przez władze departamentu (jednostka administracyjna kraju). Wówczas przedsiębiorca otrzymuje dziewięciocyfrowy numer identyfikacyjny. Niedopełnienie tych formalności powoduje unieważnienie karty handlowca. Przedsiębiorca (osoba fizyczna lub prawna) jest zobowiązany w ciągu piętnastu dni od rozpoczęcia działalności gospodarczej do wystąpienia o wpis do rejestru handlowego, prowadzonego przez sąd gospodarczy właściwy dla miejsca

zamieszkania (w przypadku osób fizycznych) lub siedziby (gdy chodzi o osoby prawne).

Posiadacz karty handlowca zagranicznego, który zakończył działalność gospodarczą lub zawiesił ją na dłużej niż miesiąc, zobowiązany jest ją zwrócić. A prowadzenie firmy bez takiego dokumentu karane jest grzywną w wysokości 3750 euro i sześciomiesięcznym aresztem.

Zakładanie spółek

Przed utworzeniem spółki obywatel kraju nie będącego członkiem UE musi uzyskać kartę handlowca zagranicznego. Powinien też mieć uregulowany problem pobytu i pozwolenie na pracę (nie dotyczy to komandytariuszy w spółce komandytowej). Żeby spółka miała siedzibę, trzeba znaleźć odpowiedni lokal biurowy lub produkcyjny i kupić go albo wynająć. Prawo francuskie wymaga powołania zarządcy (gerant). Jeśli jest on Polakiem, musi mieć kartę handlowca zagranicznego lub pozwolenie na pobyt i pracę.

Następnym krokiem jest opracowanie i przyjęcie umowy (statutu) spółki oraz regulaminu wewnętrznego. Przygotowując taki dokument, trzeba sprawdzić w Urzędzie Patentowym (Registre des Marques), czy wybrana nazwa firmy nie jest już wykorzystywana przez inny podmiot gospodarczy. W statucie należy też podać wysokość kapitału zakładowego, rodzaj i liczbę udziałów lub akcji, formę ich wniesienia (gotówka, aport).

Statut w zasadzie nie musi być poświadczony notarialnie. Jedynym wyjątkiem jest sytuacja, gdy aportem jest nieruchomości. Wszystkie dokumenty muszą być sporządzone po francusku. Tłumaczenia trzeba powierzać tłumaczowi przysięgiemu.

Do rejestracji w Centrum Formalności Przedsiębiorstw (Centre de Formalites des Entreprises - CFE), której podlegają handlowcy prowadzący indywidualną działalność i wszystkie spółki handlowe i cywilne (z wyjątkiem cichych), niezbędne są:

- statut i regulamin wewnętrzny spółki,
- umowa najmu lub kupna lokalu,
- zaświadczenie z banku o przelaniu kapitału założycielskiego,
- zaświadczenie o niekaralności prezesa (członków zarządu),
- informacja o prezesie spółki,
- zaświadczenie o opłaceniu ogłoszenia o założeniu spółki w Dzienniku Oficjalnym Ogłoszeń Handlowych (BODAC).

Centra formalności istnieją w każdym departamencie i po sprawdzeniu wspomnianych dokumentów przekazują je do Rejestru Handlowego i Spółek (Registre du Commerce et des Societes - odpowiednik KRS),

prowadzonego przez sądy gospodarcze. Informacja o rejestracji w Centrum jest przekazywana do urzędu podatkowego (centre des impots). Po załatwieniu formalności związanych z rejestracją, ukazaniu się ogłoszenia w BODAC, centrum wydaje wyciąg K-bis potwierdzający rejestrację spółki. Służy on jako dowód istnienia spółki we wszystkich urzędach i pozwala na praktyczne rozpoczęcie działalności (m.in. założenie konta bankowego).

W trakcie tworzenia przedsiębiorstwa i jego rejestracji w różnych urzędach wypełnia się kilkadziesiąt formularzy. Koszt związany z utworzeniem spółki wynosi od 800 do 1000 euro. Na rejestrację potrzeba ok. 8 dni.

Warto pamiętać, że we Francji istnieje obowiązek wpisywania się do kilku rejestrów. I tak w Krajowym Rejestrze Handlowym i Spółek (RCS) muszą się rejestrować m.in. spółki handlowe, handlowcy i osoby wykonujące wolne zawody. W rejestrze zawodów (Repertoire des Metiers - RM) prowadzonym przez izby rzemieślnicze muszą zarejestrować się wszyscy rzemieślnicy. Ponadto do Krajowego Rejestru Przedsiębiorstw i Oddziałów położonych we Francji (SIRENE) muszą być wpisani prócz przedsiębiorców i rzemieślników także rolnicy, osoby uprawiające wolne zawody, a nawet stowarzyszenia.

Spółka z o.o. i akcyjna

Podobnie jak w Polsce, najbardziej popularną formą prowadzenia działalności gospodarczej jest we Francji spółka z o.o. (societe a responsabilite limitee - SARL). Może ona liczyć od 2 do 50 współników. Może również występować w formie jednoosobowej (entreprise unipersonnelle a responsabilite limitee - EURL). Jedynym współnikiem może być zarówno osoba fizyczna, jak i prawna. Minimalny kapitał wymagany do założenia spółki z o.o. wynosi 7500 euro i musi być z góry wpłacony na jej konto.

Spółka może mieć jednego lub kilku dyrektorów (gerant), którzy nie muszą być współnikami. Jeśli jednak nie mają oni pozwolenia na pracę lub nie pełnią podobnej funkcji w jednym z krajów UE, to przed objęciem stanowiska muszą uzyskać kartę zagranicznego handlowca. Warto również wiedzieć, że dyrektora, który nie jest udziałowcem lub posiada mniej niż 50 proc. udziałów w spółce z o.o., uważa się w myśl francuskiego prawa za pracownika spółki. Opłaca on wówczas składki na ubezpieczenie społeczne jak osoby wykonujące wolny zawód (np. adwokaci czy lekarze). Drugą najczęściej spotykaną formą prowadzenia działalności gospodarczej, zwłaszcza przy dużych przedsięwzięciach gospodarczych, jest spółka akcyjna. Minimalny kapitał założycielski potrzebny do jej założenia wynosi 37 tys. euro, a gdy jest notowana na giełdzie - 225 tys. euro.

Założycielami spółki akcyjnej musi być przynajmniej siedmiu akcjonariuszy. Tylko spółki notowane na giełdzie mogą wydawać akcje na okaziciela, pozostałe emitują akcje imienne. Spółka ma obowiązek wyznaczyć co najmniej jednego biegłego rewidenta, który sprawdza jej roczny bilans. Tak jak w spółkach z o.o., uchwały zwykłego zgromadzenia

akcjonariuszy zapadają większością głosów, nadzwyczajnego wymagają 2/3 głosów.

Według prawa francuskiego wszyscy członkowie zarządu spółki akcyjnej muszą być akcjonariuszami, czyli posiadać co najmniej jedną akcję.

Podatki

We Francji istnieje kilkanaście podatków i kilka sposobów rozliczania się z fiskusem. Który z nich będzie stosowany przez konkretną firmę, decyduje jej wielkość i roczne obroty.

Stopa podatku dochodowego od osób prawnych wynosi 33,33 proc. Są nim obciążone m.in. spółki z o.o., akcyjne, spółdzielnie, a nawet spółki cywilne prowadzące działalność przemysłową lub handlową. Nie podlegają temu podatkowi spółki z o.o. prowadzące działalność przemysłową, rzemieślniczą, handlową i rolniczą, której udziałowcami są osoby spokrewnione (rodzice, rodzeństwo, małżonkowie).

Firma do 30 kwietnia każdego roku, na specjalnym formularzu 2031, składa deklarację podatkową. Można ją wysłać także e-mailem do urzędu skarbowego właściwego ze względu na siedzibę spółki. Do deklaracji należy dołączyć: bilans roczny, rachunek wyników, wykaz środków trwałych i ich amortyzacji, wykaz zadłużenia spółki oraz informacje o samej spółce (rozkład kapitału, filie, oddziały). Zaliczkę na podatek dochodowy płaci się w czterech ratach: do 20 lutego, 20 maja, 20 sierpnia i 20 listopada.

Wszyscy pracodawcy - zarówno osoby prawne, jak i fizyczne - prowadzący kształcenie pracowników płacą z tego tytułu podatek (taxe d'apprentissage) w wysokości 0,5 proc. rocznej sumy wynagrodzeń brutto. Podatek od podnoszenia kwalifikacji zawodowych (participation des employeurs au développement de la formation professionnelle continue) w wysokości 0,15 sumy wynagrodzeń (brutto) opłacają pracodawcy zatrudniający do 10 pracowników. Pozostali płacą 1,5 proc. sumy wynagrodzeń.

Podatek od inwestycji (participation des employeurs a l'effort de construction) w wysokości 0,45 proc. sumy wynagrodzeń z roku poprzedniego płacą pracodawcy zatrudniający powyżej 10 pracowników. Jest on przeznaczony na finansowanie inwestycji mieszkaniowych dla pracowników.

Osoby prawne posiadające we Francji nieruchomości płacą podatek równy 3 proc. ich wartości.

Stawka podstawowa podatku VAT (TVA) wynosi 19,6 proc. Obniżoną 5,5-proc. stawką objęte są m.in. artykuły żywnościowe i materiały budowlane. Specjalna 2,1-proc. stawka obejmuje m.in. niektóre książki, prasę, lekarstwa. VAT - w zależności od sposobu rozliczania się i wysokości podatku - opłaca się miesięcznie lub kwartalnie.

Przedsiębiorca musi pamiętać, że dokumentacja księgowa (faktury, rachunki, księgi rachunkowe, potwierdzenia zapłaty) muszą być przechowywane przez 10 lat i udostępniane na każde żądanie inspektorów kontroli skarbowej.

Prawo

Francuskie przepisy regulujące działalność gospodarczą są rozproszone w kilkudziesięciu aktach prawnych. Kwestie dotyczące np. spółek są - oprócz kodeksu handlowego - uregulowane w kilku innych aktach prawnych. Dlatego stosowanie ich nawet dla francuskiego przedsiębiorcy bywa kłopotliwe. Korzystają na tym kancelarie specjalizujące się w określonych branżach, ponieważ ich pomoc często okazuje się niezbędna.

Niektóre ważne przepisy:

- Karta handlowca zagranicznego (Carte d'identité de commerçant étranger), zawiera decret 95-58 z 28 stycznia 1998 r.
- Rejestr handlowy (Registre du commerce et des sociétés), zawiera decret 83-406 z 30 maja 1984 r.
- Wykaz zawodów (Repertoire des métiers), zawiera decret 83-487 z 10 czerwca 1983 r.
- Spółki handlowe, ustawa z 24 lipca 1966 r. (Loi No 66-537)
- Kodeks pracy (Code de Travail z 1995 r.)

Informacja o partnerze

Rozpoczynając współpracę z francuską firmą, należy się przede wszystkim upewnić, czy jest ona wiarygodna i wypłacalna. We Francji takie przeświadczenie kontrahenta nie jest trudne ani kosztowne. Wystarczy przejrzeć w Internecie (www.infogreffe.fr - opłata kartą bankową) wpisy do Krajowego Rejestru Handlowego i Spółek (skrót RNCS) lub dla rzemieślników - Rejestru Zawodów (RM). W zależności od liczby przeglądanych informacji koszt ich pozyskania wynosi od 1,82 euro (podstawowe dane liczbowe o firmie) do ok. 54 euro za komplet danych (bilans roczny, stan zadłużenia, statut). Pod wspomnianym adresem można uzyskać wyciąg K-bis (4,56 euro), zawierający nazwę firmy, informacje o jej formie prawnej, siedzibie, wielkości kapitału zakładowego, dacie utworzenia, zakresie działalności, kierownictwie, numerze identyfikacyjnym. Prośbę o wydanie wyciągu K-bis można przesłać listownie do właściwego sądu gospodarczego. Koszt takiej usługi wynosi 6,98 euro. Na odpowiedź czeka się nie dłużej niż 2 dni.

Sprawy pracownicze i socjalne

Sprawy zatrudnienia reguluje kodeks pracy (code de travail), umowy zbiorowe (conventions collectives) oraz regulaminy zakładowe (reglement interieur). Te ostatnie obowiązują w firmach zatrudniających powyżej 20 pracowników.

Umowy o pracę zawierane są na czas nieokreślony lub określony, na cały etat lub jego część. Zakończenie umowy na czas określony zobowiązuje pracodawcę do wypłaty pracownikowi premii w wysokości 6 proc. zarobków brutto. Podpisanie kolejnej umowy na czas określony powoduje automatyczne przekształcenie jej w umowę na czas nieokreślony.

W Francji obowiązuje minimalna stawka godzinowa (od lipca br. wynosi ona 6,83 euro) i ustawy trzydziestopięciogodzinny tydzień pracy. Decyzja o zwolnieniu pracownika musi być umotywowana i podlega

kontroli sądu pracy. Minimalny ustawowy urlop wynosi 30 dni roboczych w roku.

Ubezpieczenia społeczne, w tym świadczenia na wypadek choroby i macierzyństwa, kalectwa i śmierci pracownika są wypłacane przez kasy społeczne (caisse d'assurance maladie). Istnieje też kasa emerytalna (caisse d'assurance vieillesse) oraz kasa bezrobocia (Assedic). Wszystkie kasy są finansowane ze składek opłacanych zarówno przez pracodawców, jak i pracowników. Składki płacone przez pracownika nie przekraczają 20-23 proc. wynagrodzenia brutto i są potrącane przez pracodawcę. Składki opłacane przez pracodawcę wynoszą ok. 40 proc. wynagrodzenia brutto pracownika. Pracujący na zasadzie samozatrudnienia i wykonujący wolne zawody opłacają składki równe 40 proc. zarobków brutto z poprzedniego roku.

Pomoc nie dla wielkich

We Francji istnieje rozbudowany system pomocy państwa i władz samorządowych dla firm, które tworzą nowe miejsca pracy lub inwestują w regionach słabo rozwiniętych, np. na Korsyce. Nie oznacza to jednak, że z pomocy może skorzystać każdy. I tak np. firmy-córki nie mogą otrzymać pomocy, a filie - tylko pod warunkiem, że nie są kontrolowane przez duże grupy kapitałowe.

Zarówno władze centralne, jak i regionalne stworzyły wiele programów wspierania małych i średnich przedsiębiorstw. Samorządy przyznają m.in. ulgi podatkowe, darmowe lokale i nisko oprocentowane pożyczki dla nowo tworzonych firm. W wielu regionach działają tzw. szkółki przedsiębiorstw (Pepiniere d'entreprises), które zajmują się wyłącznie pomocą dla drobnych.

Firmy mogą też otrzymać bezpośrednie subwencje lub zostać zwolnione z części podatków związanych z wynagrodzeniem pracowników, jeśli zatrudniają młodych ludzi bez doświadczenia zawodowego lub bezrobotnych.

Zainteresowani utworzeniem we Francji firmy mogą się zwrócić o informacje do Agencji ds. Tworzenia Przedsiębiorstw (patrz ramka). Z wszelkich form pomocy mogą skorzystać również polscy przedsiębiorcy tworzący lub prowadzący firmy we Francji.

Polsko-francuskie umowy dotyczące współpracy gospodarczej:

Umowa między Polską i Francją w sprawie zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisana 20 czerwca 1975 r. (obowiązuje od 12 września 1976 r. - Dz. U. z 1977 r. nr 1, poz. 74)

Konwencja konsularna między Polską i Francją z 20 lutego 1976 r. (obowiązuje od 19 czerwca 1977 r. - Dz. U. z 1977 r. nr 1, poz. 76)

Umowa między Polską i Francją w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji z 14 lutego 1989 r. (obowiązuje od 10 lutego 1990 r. - Dz. U. z 1990 r. nr 38, poz. 34)

Rozpoznać rynek

Polski przedsiębiorca, zakładając samodzielnie lub z miejscowym partnerem firmę we Francji, w zależności od posiadanego kapitału

powinien zastanowić się nad wyborem formy prawnej (spółka cywilna lub handlowa).

Początkujący może stopniowo poznawać rynek, otwierając przedstawicielstwo (w formie biura łączności, oddziału lub filii). Warto również rozważyć utworzenie spółki z miejscową firmą. Dobra współpraca ze znającym lokalne prawo partnerem, szczególnie przy mniejszych przedsięwzięciach, pomoże przebrnąć przez dość zawiłe procedury administracyjne i uzyskać potrzebne zezwolenia. W razie trudności umożliwi wcześniejsze wycofanie się z interesu bez większych strat. Dużym zainteresowaniem Polaków cieszy się samozatrudnienie. Forma ta wymaga przygotowania wiarygodnego biznesplanu oraz posiadania pieniędzy niezbędnych do założenia i prowadzenia firmy. Warto też mieć świadomość, że akceptacja planu działania firmy nie oznacza uzyskania automatycznie pozwolenia na pobyt i pracę.

Działającemu w pojedynkę małemu przedsiębiorcy potrzebna będzie również karta zagranicznego handlowca.

Rozwagi wymaga zatrudnienie francuskiego pracownika. Silne i wszechobecne związki zawodowe, rozbudowane prawa socjalne i wynikające z nich obciążenia podatkowe, a także duże utrudnienia przy zwalnianiu personelu mogą spowodować, że niedoświadczony przedsiębiorca będzie miał problemy z rozstaniem się z nieodpowiednią osobą.

Pochopne zwolnienie może narazić pracodawcę na poważne straty finansowe.

I mimo braku fachowców w rozmaitych deficytowych zawodach francuska administracja niechętnie godzi się na pobyt i pracę Polaków. Nawet zawarcie z firmą francuską (lub unijną z innego kraju) umowy na wykonanie we Francji usługi (np. jako podwykonawca) nie zwalnia polskiego przedsiębiorcy z obowiązku uzyskania pozwolenia na pracę dla polskich pracowników.

We Francji nie ma praktycznie branż i sektorów, w których łatwiej lub trudniej byłoby rozpocząć działalność gospodarczą. Procedury wszędzie są takie same, a rynek wydaje się dość równomiernie nasycony towarami.

Ważne adresy

Wydział Promocji Handlu i Inwestycji Ambasady RP we Francji,

86, rue de la Faisanderie,

75116 Paris,

tel. (00331) 45 04 10 20), faks: (00331) 45 04 63 17, e-mail:

info@eco.amb-pologne.fr <http://www.eco.amb-pologne.fr>

Instytut Polski

31, rue Jean Goujon, 75008 Paris,

tel. (00331)53 93 90 13), faks: (00331) 45 62 07 90,

e-mail: dyrektor.instytut@pologne-org.net

Ambasada Francji w Polsce, sekcja konsularna

ul. Puławska 17, 02-515 Warszawa
tel. (0-prefiks-22) 529 30 00, faks: (0-prefiks-22) 529 30 04

Polska Izba Handlowo-Przemysłowa we Francji

25, rue Taitbout, 75009 Paris
tel. (00331) 40 22 95 34, faks: (00331) 40 22 94 42,
[e-mail: sekretariat@ccips.org](mailto:sekretariat@ccips.org)

Francuska Agencja ds. Inwestycji Międzynarodowych

2, Avenue Velazquez, 75008 Paris
tel. (00331) 40 74 73 64, faks: (00331) 40 74 74 01,
www.investinfrance.org

Paryska Izba Przemysłowo-Handlowa

2, rue de Viarmes, 75001 Paris
tel. (00331) 53 40 46 00, faks: (00331) 45 08 36 66,
www.ccip.fr

Materiały źródłowe:

- *"Rzeczpospolita" dodatek "Dobra firma"*
- *"Gazeta Prawna "*
- *Wydział Promocji Handlu i Inwestycji
Ambasady RP*